

PODCAST MED SOSIALARBEIDERE I FOSTERHJEMSTJENESTEN
Med Lisselotte Lowagie, Agency Growing Up, Flanders, 2022

Del 6 - Retningslinjer for fosterhjem og utviklingen av deltakelse i vår organisasjon

Katrijn

Det vi bruker i alle samtalerne våre er vårt tremåls rammeverk. Det er vår rettesnor.

1. Hva er målet? Målet skal være kjent for alle, både barnet og foreldrene samt fosterfamilien.
2. Sikkerheten til barnet må ivaretas. Hvordan gjør vi det, hvordan kan vi bidra til det?
3. Det må være en delt verden, hvordan kommer foreldre, barn og fosterhjem sammen? Hva har de til felles, og hvordan bidrar jeg?

Denne rammen er en rettesnor for veiledning av foreldre, fosterhjem og barna. Med barna gjør vi dette mer leke-orientert, med foreldrene og fosterforeldrene skjer dette ofte litt mer formelt.

Lisselotte

Hvis du ser tilbake til begynnelsen av din arbeidskarriere og sammenligner den med nå, merker du en forskjell når det gjelder deltakende arbeid?

Katrijn

Jeg pleide å være gruppeveileder ved en klinikk for spesialisert ungdomsomsorg. Jeg er ikke sikker lenger, men det virket som om det var mindre prioritert da. Jeg husker en samtale om viktigheten av foreldrenes stemme og at vi som rådgivere også jobbet veldig for å bidra til det. Vi arrangerte også et beboerråd med gruppen som bodde der. Men det var ikke en prioritet. Hvis det skjedde noe mer i gruppen kunne vi ansatte være avventende.

Det ser ut til å være høyere på agendaen nå enn det pleide å være, men ikke for alle.

Lisselotte

Hva mener du med det?

Katrijn

Jeg tror alle gjør det, men de er ikke klar over at de gjør det. De jobber med de tingene vi allerede har nevnt her i veiledningsarbeidet. De jobber med forholdet til fosterfamilien og står overfor de samme utfordringene som vi nevnte. Men uten egentlig å nevne at medvirkning er viktig og ideene bak dette, de er ikke så bevisste på det.

Nele

Hva tror du kan bidra til å gjøre dem mer bevisste?

Hvilke verktøy brukes i organisasjonen slik at folk blir mer bevisste?

Katrijn

Jeg tror vi kom til et kritisk punkt i vår organisasjon hvor vi ønsket å se etter dette. Hvordan kan vi være mer bevisste om ting? Vi forventer at alle engasjerer seg i gruppemøtene våre. Vi jobber aktivt med det og gjør vårt beste for å holde disse gruppene i gang. Vi gjentar dette til veiledere. Sørg for å informere familien din om dette slik at de kommer til møtene. Du må opprettholde fokus på grupper fordi dette er en av de mange tingene en ledsager må håndtere og følge opp.

Ilse

Vi ønsker at denne måten å jobbe på, våre tilbud til de ulike gruppene og stemmene i disse skal bli tydelig.

Viktig at dette er nedfelt i organisasjonen. Det er et fast tilbud, og alle er velkommen. Vi ønsker at denne måten å jobbe på skal støttes mer. "Hvorfor gjør vi det? Hvorfor har vi disse gruppemøtene? Hvorfor er de stemmene så viktig, og hva skjer med de?"

Nele

Interessant, ja, hva skjer med de?

Ilse

Oppdagede signaler fra praksis sendes til politikk og ledelse.

Det er et reelt behov for mer tid og rom, for eksempel for å kunne utføre oppgaver eller få ting til å skje. I småbarnsgruppene er plass og tid begrenset nå.

Hos foreldrene eller fosterforeldre var det for eksempel stor bekymring for spesielle økonomiske kostnader. Dette er formidlet til ledelsen.

Ledelsen vil da måtte vurdere dette. Hvordan kan vi forenkle det? Ledelsens forslag kommer tilbake til oss. Er vi enige i forslaget?

Målet er at det skjer noe rundt det som formidles.

Med små barn kan det være enda vanskeligere å gjøre deres stemme så konkret som mulig. Hvis vi virkelig ønsker å høre barnets stemme, tar det tid og det krever rom for å holde dialogen med barnet, høre hva barnet vil si. Og dette må du selvfølgelig ta hensyn til i veiledningsarbeidet ditt og i dine råd til rådgiverne i Ungdomsretten og alle som er rundt barnet for å sikre eller støtte barnets trivsel.

Katrijn

Vi formidler faktisk ting om små barn i mindre grad til det politiske nivået.

Det at vi ofte ikke kjenner barna som blir med i møtegruppene er verdifullt. Noen ganger kjenner du dem fra din egen jobb som oppfølger, men ofte er de barn du ikke kjenner.

Du blir også kjent med oppfølgeren til barnet. En oppfølger kan spørre hvordan barnet var i gruppen. Noen ganger får du spesielle reaksjoner som: "Deltok han så bra? Som oftest er han så tilbaketrukket". Da kan vi gi våre observasjoner som tyder på at barnet følte seg trygg i gruppen.

Helt konkret var det et barn, hvor oppfølgeren trodde det ville bli vanskelig for barnet å delta i gruppa, men gutten deltok veldig fint. Han snakket mye om sin egen situasjon. Oppfølgeren sa da: Jeg har fulgt den gutten i tre år, og han sier ingenting. Men fordi barnet var i en liten gruppe med andre barn og en av de barna fortalte at han ikke bodde hos mamma og pappa, så begynte gutten også å fortelle selv.

Nele

Så hva forteller denne erfaringen deg? For det tar som regel lang tid før et tillitsforhold etableres. Hva lærte du fra dette?

Katrijn

Du merker at konteksten gjør at barna stoler på deg raskere. Barn betyr noen ganger mer for hverandre og gjør mer for hverandre enn vi er klar over. Noen ganger skaper du mer enn du kanskje tror under møtet. Vi bør heller ikke alltid prøve å styre egne tema inn i møtet.

I ett tilfelle begynte et barn som jeg hadde tilsyn med å snakke om at han ikke lenger bodde hos mamma og pappa. Barnet følte seg allerede trygt. Men han spurte også spontant en annen gutt, en ukjent i gruppa. Jeg ble helt overrasket over at dette skjedde, og så lærer du at det er slike øyeblikk som er viktige.

Ilse

Det uformelle er vel også veldig viktig?

Nele

Ja det kan ikke undervurderes, jeg tror at for barn er jevnaldrende veldig viktige.

Katrijn

De lurer ofte på om de er det eneste fosterbarnet på skolen. Hvor ofte får vi ikke spørsmål om det også er andre fosterbarn i bygda, i gata eller på skolen. Vi kan ikke svare på det spørsmålet. Noen ganger blir dette åpenbart i løpet av skoleåret. Barn vil gjerne vite at de ikke er den eneste.

Nele

Ja, og det er fint, det normaliserende å høre til i en gruppe.